

تر جمهه نامه تازی هولاکو خان

بعلک ناصر و امرای شام *

بنام که آفریدگار آسمان وزمینی و پیدا کننده دنیا و دینی و بعد از حمدباری جل جلاله و عمت نواله، مملک ناصر را و جمال الدین بغمرو علاء الدین قیمری و حسام الدین قشتمر و سه الموت و جماعت امرای شام ولشگریان را معلوم است آنکه مالشگر خدایم و خدا مرا از خشم خود آفریده است و مارامسلط کرده با قومی که غصب وی بر ایشان فرود آمده است و شمارا از امام ماضیه عبرتی واژ کشتگان مادردست ماتاز جری باشد، پس بغیر شما پندگیر شوند و کارتان را بسپارند پیش از آنکه حجات گشوده گردد و خطاب از هر جانب برشما درآیدو ما کسانیم که رحم نمی بریم بر کسی که از درد دل میگیرید و دل مانمی سوزد بر کسی که از طلم شکایت می کند و حق تعالی رحمت خود را از دل ما بر کنdest و مارا برای فساد در روی زمین پراکندیست، پس وای همه وای بر کسی که از گروه ما نیست و کیست که همواره هراسان از شکوه مانیست شهرها راما ویران کردیم و فرزندان مسلمانان را بیتم و سر گردان کردیم، در روی زمین تخم فساد کشیم و هر که رئیس و سور و بودم کشیم و برشما بادگر گریختن از مارکد الکیختن ما را در طلب شما و بکدام زمین خواهید گریخت و با بکدام شهر خواهید آویخت و شما را از شمشیر ما خلاص نه از تیر ماستخلاص نخواهد بود، ازیرا اسبان مادوندگان باشند و شمشیرهای مانیز و بران و تیرهای مادرندهای و گذرندهای باشد، دلهای ماساخت چون خاره کوههاست و لشکر ما بسیار چون دیگ و سنگ ریزه هاست و هر که از ما آمان جوید این و سالم گردد و هر که بامپیچد زیان کار و نadam گردد و هیچ کس مملکت مانجوید همسایه مارا گزند نرسد، پس اگر شما مسلمانان قبول می کنید شرط ما را و مطیع میشوید حکم و امر مارا، برشمار است آنچه ماراست از اسباب و اموال و بر شماست آنچه ماراست از پر خود. گوشمال اگر مخالفت کنید و بر گمراهیتان ثبات نمائید بعد از این ملامت خویشتنایرا بکنید و ماهای راملامت تکنید و آنها را ازدست کار شمدادانید، پس بترسید و منصف شده مطیع گشته شوید، هر که حذر کرد و هراسید از ملامت رست و چنان دانید که قلاع پیش مانیاید و لشکر ما از کشته شدن رو نگرداند و دعاء شما بر ما مستجاب نگردد، برای آنکه شما حرام خورانید و بدعت پیدا آورند گانید و از ایمان و خدا دور نید و جماعت ضایع کنند گانید و فسق و فجور را مستحسن میدارید و همواره در صدد طفیانید، پس بشارت باد شمارا به مذلت و خواری و پاداش بد و گرفتاری فالیوم تجزون عذاب الهون بما کنتم فی الارض بغير الحق و بما کنتم تفسuron و سیعلم الذين ظلموا ای منقلب ینقلبون و بدرستی نزد ما ثابت شده است که شما فاسقانید و مدبر الامور که خداست ما را بر شما حوالت کرده است و بسیار شما نزد ما اندک است و عزیزان شما نزد ماذلیل و خوار است و مایاد شاهان روی زمینیم از شرق تا غرب و خداوندان ملکیم بربودن و غارت و نهب و گیرندهای و سستانندگان هر کشتیم بزور و غصب، پس بعقل رایتان تمیز کنید و بیاید برآ صواب و بشتابید بر ما بفرستادن جواب

* - این ترمه جرا آقای مجید ضیائی تماینده ساقط مجلس در چهارده سال پیش برای چاپ در دوره سوم آینده فرستاده بودند که بواسطه تعطیل مجله تاکنون مانده و اکنون بچاپ میرسد خوانندگان و نویسندهای کان محترم توجه میفرمایند که مطلب خوب نه کهنه میشود و نه در اداره مجله نابود میگردد

پیش از آنکه آتش جنگ افروخته شود بانه وی انگیخته شود و باروینه وی ریخته شود و از شما هیچکس باقی نماند و زمین از شما خالی بماند و بدرستی که مالنصاف داده اولاً بر شما اخبار کردیم و جواهر کلام را بر سبیل نصیحت نثار کردیم که رای ما چنین سوا ب نمود و منتظر جوابیم تا بر چه نسق خواهد بود تمام شد کتاب الله اعلم بالصواب

ترجمه جواب نامه تازی ملک ناصر و امرای شام

بار خدائی مالک الملک جهانی است و سناش مرا اوراست که پروردگار عالم است و درود وسلام بر بیهترین خلق که محمد مصطفی است و برآل وی که در عهد و قولشان و فاست، حالیاً وارد شد نامه خبر دهنده و بجانب منتنده از حضرت ایلخانی و درگاه سلطانی که حق تعالی بینا کندش برآنچه سزا است و پذیرنده داردش بر هر چه درست است و هست راست، با آنکه ایشان مخلوق از خشم خدایند و مسلط شده بقومی که ایشان بخشم خدا سزا اند، وایشان بر شکایت کننده هیچ واقعه زده‌ای نرم نمی‌شوندو بر اشگ هیچ گریند و حم نمی‌برند حق تعالی رحمت و شفقت را از دل ایشان زبوده است و خود اینها صفات شیاطین است نه صفات سلاطین، و این گواهی بر شما پند دهنده بس است و بدانچه بامر و نهی خودتان را وصف کردید از این سوره مقتبس است که قل يالیه‌الكافرون (اعبد ما تعبدون) در همه کتاب الهی ملعن شده‌اید و بهمه زشتیه‌دار شهرت شده‌اید و بربان هر پیغمبر بشریری مذکور شده‌اید بدنداد آمده‌اید و بدرستی که حق تعالی مارا فرمود که شمارا بکشیم هر کجا که بیابیم و لشکر بکشیم، پس شما کافران اید چنانکه دعوی کردید از اول بنتی دکه لعنت خدا بر کافران باد آمین بارب العالمین که الاعنته الله علی الکافرین، و گفته‌ند یعنی که ما بدعت بظهور آوردمیم و ایمان از خود دور کردیم و فسق و فجور را محسن انگاشتیم، هیچ‌گونه بدیع نیست و عجب نداشتم آنکه فرعون مذکور شود و ظالم بکردار خود غره شده و بدبیران منکر شود هر که دست بر اصل ایمان زد از تهمت زد که از شاخ بھتان باکندارد و حقاکه مامونانیم و بدترین عیب کفرست بحمد الله که آن عیب نداریم و در وحدانیت حق تعالی هیچ‌گونه شک و ریب نداریم و بر حمت خدا امیدواریم (قل ياعبادی‌الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقنطو

أ من رحمة الله إن الله ينفر الذنوب جميـعاـهـ هـوـ الفـعـورـ الرـحـيمـ اوـ قـرـآنـ يـماـشـدـمـنـزـلـ وـ خـداـ بر ما رحیم است ابادا لم یزل و تاویلات قرآن را تصدیق کردیم و معانی آن را بتحقیق آوردیم که آتش برای شما آفریده شد و از برای وجود شوم شما فروزیده شد که (اذا السمع انفطرت) (الى قوله تعالى (علمت نفس ماذمت و اخترت) عجب آنکه درندگان چون شیران بکفتار و شغال می ترسانند و ضربه سخت مارادر مشرق و مغرب می گویند و میرسانند، فارسان ماشیر اند چون سوارشوند و اسبان مارسید گرد چون بجست و جو نزد آیندو شمشیرهای ماسحت برانند چون بردارو گیر گرایند و تیرهای ما گذرند گرانند چون به پرواز آیند کوههای مازره ماست و جوشن های ماسینه های ماست، هر گز دل ما تهراسد از بسیاری تهدید و جمع ما از جای نشود از سختی و تشید بحمد الله العزیز الحمید، پس اگر بر شما عاصی شویم عین طاعت است و اگر شما را بکشیم جه خوش بضاعت است و اگر کشته شویم مبان ما وبهشت همین یکساعت است، دعوی سیکنید که دلهای ما چون کوه است و شمار ماچون ریگ انبوه است قصار را هجوم و مهمن مراند

و هیزم بسیار را آتش اندک بس باشد چه ما را یعنی از مرگ گریز خواهد بود، چون قرار ما در مراتب اعلی تواند بود (ساعه مایحکمون) چه بد حکمها که میکنید، خود مردن نزد ما غایت آرزوی ماست که اگر بعد از مقالله زنده مانیم از جمله سعداء خواهیم بود و اگر کشته شویم از جمله شهدا توائیم بود و چون احدی الحسین را خالبیم لاجرم ما منصور و غالبیم که – (الآن حزب الله هم الفالبون)، بعد از امیر- العو نین و خلیفه العالمین از ما استطاعت میخواهند هر هفتة لاسمعا و لاطاعة – گفاید و طلب کردید که کار و کیای ما را بشناسیم کنیم پیش از آنکه پوشش گشاده گردد و خطای هر طرف بشما در آید و این سخن پندرایست که از کاتب شما – می تلاود، آه اگر حجاب گشوده گردد و خطای از صواب نموده آید و کفر بعداز ایمان و تقض بعد از پیمان و کذب بعد از بیان وطاعت و امان و پرستیدن خداتان ظاهر گردد، نزدیک آید که آسمانها بشکافد وزمین برکد و کوهها فرود آید، اگر عزیمت شما مقابله است و با ما شما را مقالله است ما شما را منتظرانیم و برخدا متوكلانیم بحمدالله لشکر ما بسیار است و جمعیت مایشمار و سلطان مارا خدا یار و نکهدار و ما را معین و آمرزگار، امثال ما را ازو هم تیر های شما ترس نیست و از آواز – گربکان ما را ترس نیست چه آهن که الحق تقصیر نکردی و دراز بکشیدی و تبلیغ – رسالت کردی پس نامه تو رسید و سخنان تو مارا ای ناکس چون بانگ دری بود یا آواز مکس و غرض تو جز اظهار فضیلت و بلاغت و مقصود تو جز اعلام فصاحت نبود، باین قدر سخن مستحق نعمت شدی و مستوجب رحمت لا بلکه بلعنت شدی (سنکتب ما قالو) در تهدیدات کاذبه مبالغه ها کردی یک چیزیاد گرفتی و چندین چیز فراموش کردی و جماعتی که شب رانده باشند وقت صبح ستوه آیند، نوشته که (و سیطم الذين ظلموا ای منقلب ینقلبون) یعنی زود باشد که ظالمان بدانند که بکدام بازگشت می باید گشت این خطاب بر تو وارد است چنان که جواب بزودی برتو عاید است که (اتی امر الله فلا تستعجلوه) یعنی عذاب بشما آمدشتاب مکنید الخادم الملك الناصر و یغمرو قیمری و قشتمر و سم الموت و باقی امراء شام و دیگر لشکریان سلام میرسانند و میگویند که چه چیز است این نزد شما جنگ را رغبت باشد و سرشمارا این چنین فصاحت و بلاغت است و دل های شما چون کوههاست و شمار شما چو ریگ و سنگ ریزه هاست، پس شمارا چه احتیاج است بخواندن چندین آیات و بیتات و کثرت حکایات و تضعیف مکاتبات و تلفیق مکاذبات و ما اینکه میعاد ما رجب است از آخر صفر و دلهای ما تعجیل میکند بفتح وظفر و ما جواهر کلام را نثار کریم و از ملامت باز پس نشسته خویشتنارا فی – سبیل الله تعالی ایثار کردیم و ما حضری گفتم و در معانی در سفتیم انشاع الله تعالی که سعیها کنیم در راه دین و باشیم از جمله مهتدین والحمد لله رب العالمین .

اثر طبع آقای دکتر صدارت - نسیم (۴۴)

لالائی مادر

سرود نشاط آور جو بار
پیام پرستو ز خرم بهار ،
بکلهای خندان فرستد هزار ،
بگاه سپاس خداوند گار ،
کنار گل و سبزه آهنه ک تار ،
دل انگیز افسانه آ بشار ،
سپیده دهان بر سر شاخصار ،
تحیت فرستند از هر کنار ،
پس از سالها و حشت کل زار ،
نوای شب آهنه شب زنده دار ،
نویدی کن آزادی آید بگوش گرفتار محاکوم را بای دار ،
کهد رکار کاه است سر گرم کار ،
پی شکوه از چرخ در شام تار ،
بویژه چو گو: سخن ز آن نگار ،
بطرف چمن خاصه در نوبهار ،
سلام چکاوک بلبخند صبح ،
درودی که هنگام اردیبهشت
دلاویز آوای افرشتنگان ،
در آغوش مهتاب بر طرف دشت ،
بدامان کوه سراسر شکوه
نشید رو این خشن مرغان باغ ،
در آندم که مهر جهان تاب را
صدای طربزای ناقوس صلح
میان سکوت شب قیر گون
به بیگاه و گه نفمه کار گر
سرود خوش چرخه پیر زن
خوشایند آهنه شعر «نسیم»

همه دلکش و نفر و جان پرور است ،
ولی کی چولالائی مادر است !